

## Vorbe în vânt

### Vorbe în vânt

„Și Iov a răspuns: «Am auzit multe de acestea. Sunteți toți niște mângâietori supărători. Vor avea sfârșit vorbele în vânt? Și ce te supără ca să răspunzi?»" (Iov 16.1-3).

Dumnezeu a dat oamenilor abilitatea de a vorbi, dar această abilitate este deseori folosită rău. Cuvintele noastre frumoase pot fi de fapt „vorbe în vânt”. Cuvintele mângâietorilor lui Iov puteau fi adevărate și puteau fi chiar „spirituale”, totuși erau „vorbe în vânt”. De ce? Pentru că ele nu-și îplineau scopul - ele nu l-au mângâiat pe Iov.

Când căutăm să mângâiem pe cineva care a suferit o nenorocire sau a pierdut o persoană apropiată, aduc mângâiere cuvintele noastre și ale Scripturii sau sunt lucruri auzite atât de des încât parcă și-au pierdut puterea? Deseori tăcerea plină de înțelegere sau o simplă îmbrățișare ar fi mai bune. Presupun că ți-ai fi pierdut toți copiii într-un accident și cineva ți-ar spune liniștit: „Dumnezeu îți va da alți copii, tot așa cum i-a dat lui Iov copii în locul celor pierduți”. Cum ți-ar cădea astfel de cuvinte?

Nesfârșite „vorbe în vânt” sunt deseori folosite de vorbitorii în public, incluzând și pe predicatori și pe unii învățători ai Bibliei, îndeosebi când ei vorbesc nepregătiți. Unii sunt dăruți să pună alături cuvinte în propoziții care par frumoase, folosind chiar fraze din Scriptură și, în timp ce ei vorbesc, ai putea avea impresia că spun în adevăr ceva, dar la sfârșit realizăm că toate erau numai „vorbe în vânt”. Ascultătorii nu-și pot aminti ce s-a spus și nici vreo idee care să fi fost subliniată.

Toți cei pe care Domnul i-a dăruit cu o limbă pricepută trebuie să fie mereu atenți la tendința lor de a vorbi și să înlăture orice „vorbă în vânt” pe care ar fi ispitiți s-o aducă înaintea celorlalți.